

[Bertel Pedersen.]

hjemmel giver for at afhjælpe disse forhold, og henstiller derefter, at problemerne behandles i det af regeringen nedsatte eller påtænkt nedsatte øudvalg. Jeg ønsker at gøre opmærksom på, at selv om man afhjælper en væsentlig del af disse problemer ved statsstøtte ad anden vej, vil de psykologiske hindringer for at placere sig med ny industri i disse øområder alligevel foreligge. Det er for at overvinde denne hindring, mindretallet har stillet ændringsforslag, der åbner mulighed for en gunstigere økonomisk placering; dette kunne måske løse op for nogle af betænelighederne. Vi forventer ikke, at man selv efter denne ændring af loven vil opleve noget industrielt eventyr på Samsø eller Bornholm, men var der bare nogle enkelte virksomheder, der ved hjælp af denne lov ville placere sig enten med filialer eller afdelinger, da ville fremtiden tegne sig mere positivt for disse øers befolkninger.

Ifølge en undersøgelse foretaget på Bornholm i 1967 er der ca. 2.100 kvinder, der er parat til at gå ind i erhvervsmæssigt arbejde, heltids som deltids, men der er ikke arbejde til dem. Vi ved, at ledighedsprocenten er stigende — den ligger i forvejen ret højt — og dermed følger også fraflytningen af den unge arbejdskraft, som ikke kan se nogen beskæftigelsesmæssig fremtid på øen. Vi ser med forventning hen til en Øresundsbro mellem København og Malmø, den vil bringe os på Bornholm nærmere til resten af Danmark. Men vi ved også, at der vil gå en årrække, inden broen kommer, og at udviklingen går hastigt i disse år, både industrielt og samfundsmæssigt. Vi ved, at der overalt i Danmark, også her i folketinget, er den største sympati med hensyn til at klare de problemer, den geografiske beliggenhed skaber for disse områder og deres befolkninger. Lad derfor denne sympati konkretisere sig i, at man siger: ja, lad os stemme for denne tilføjelse til lovforslaget, så bliver der bragt mere ligevægt for de områder, hvor loven skal hjælpe.

På mit partis vegne skal jeg anbefale ændringsforslagene til lovens § 11 til vedtagelse.

Gerda Møller: Jeg kan helt tilslutte mig alle de argumenter, som hr. Lysholt Hansen har lagt frem her i dag for, at Maribo amt

er berettiget til at komme ind under lovens område. Vi fra regeringspartierne, der er valgt i Maribo amt, nemlig hr. Robert Christensen, hr. Lindegård Rasmussen og jeg selv, der hele tiden har arbejdet for at få Maribo amt med, er naturligvis også meget skuffet over, at dette trods de overbevisende argumenter, der er lagt på bordet under udvalgsarbejdet, ikke er lykkedes, og det er klart, at vi også har overvejet vor stilling til lovforslaget i den anledning. Men under hensyn til, at der i betænkningen står, at flertallet lægger vægt på, at afgrænsningen ikke foretages definitivt, men at man under lovens administration er opmærksom på behovet for en eventuel ændring eller justering af afgrænsningen i lys af udviklingen i landets forskellige dele, og under hensyn til, at flertallet henstiller, at handelsministeren pålægger egnsudviklingsrådet med opmærksomhed at følge udviklingen i Maribo amt og i de dele af Vestjylland, der er nærmest ved at opfylde de kriterier, efter hvilke udvælgelsen af de særlige egnsudviklingsområder finder sted, skal jeg på hr. Robert Christensens, hr. Lindegård Rasmussens og egne vegne meddele, at vi — også i troen på, at hvis Maribo amt kan påvise yderligere argumenter for at opfylde kriteriet for at komme med, kommer amtet også med — vil undlade at stemme for de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Da mit lovforslag blev drøftet ved første behandling, var der en, som det forekom mig, almindelig velvillig modtagelse af lovforslaget. Men når jeg nu lægger øret rigtig til jorden og lytter, er det, som om der er kommet nuancer i velvilligheden — jeg tror ikke, jeg overdriver dette. Dette har fundet udtryk fra adskillige ordførere og bl. a. gennem en oratorisk fremragende præstation af hr. Lysholt Hansen samt i materiel henseende gennem fremkomsten af de tre ændringsforslag. Jeg tror derfor, jeg skal tage fat på ændringsforslagene og dermed på det særlig af hr. Lysholt Hansen fremførte — jeg har jo halvanden times taletid, så jeg skulle vel kunne klare det.

Se, hr. Lysholt Hansen sammenligner mig med en læge, der har givet en patient helbredende medicin og derefter tager den